

**Beroep ingesteld op 8 mei 2006 — Philip Morris Products/
BHIM (vorm van pakje sigaretten)**

(Zaak T-140/06)

(2006/C 165/63)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekster: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Zwitserland) (*vertegenwoordigers:* T. van Innis en C. S. Moreau, advocaten)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Conclusies van verzoekster

- primair, de bestreden beslissing te vernietigen en het BHIM te verwijzen in de kosten;
- subsidiair, een deskundige of een college van deskundigen aan te wijzen en te belasten met de door verzoekster voorgestelde opdrachten, alsmede voor recht te verklaren dat het BHIM de kosten van de uitvoering van deze opdrachten moet voorschieten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal merk bestaande in de afbeelding van een pakje sigaretten voor waren van klasse 34 (aanvraag nr. 2 681 351)

Beslissing van de onderzoeker: weigering van inschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 4 en 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad. Verzoekster stelt dat het merk een voldoende groot onderscheidend vermogen bezit, en niet als alledaags voor alle betrokken waren kan worden aangemerkt.

Beroep ingesteld op 18 mei 2006 — Omya/Commissie

(Zaak T-145/06)

(2006/C 165/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Omya AG (Oftringen, Zwitserland) (*vertegenwoordigers:* C. Ahlborn, C. Berg, solicitors, C. Pinto Correira, advocaat)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikking van de Europese Commissie van 8 maart 2006 in zaak COMP/M.3796 — Omya/J.M. Huber PCC nietig te verklaren;
- te verklaren dat de concentratie die het voorwerp is van zaak COMP/M.3796 — Omya/J.M. Huber PCC wordt geacht verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te zijn verklaard; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van beschikking C (2006)795 van de Commissie van 8 maart 2006 in zaak COMP/M.3796 betreffende een concentratie, volgens welke verzoekster krachtens artikel 11, lid 3, van de EG-concentratieverordening ⁽¹⁾ wordt verzocht, de Commissie correcte en volledige inlichtingen te verstrekken over verzoeksters overname van de neergeslagen-calciumcarbonaatactiviteiten van J.M. Huber Corporation (hierna: „bestreden beschikking”). Ten gevolge van de bestreden beschikking werd van het tijdschema voor de concentratie aldus afgeweken dat de termijn voor de eindbeschikking betreffende de aangemelde concentratie werd uitgesteld van 31 maart 2006 tot 28 juni 2006.

De Commissie verklaart in de bestreden beschikking dat verzoekster in antwoord op een eerder verzoek om inlichtingen althans ten dele onjuiste informatie heeft verstrekt. Volgens verzoekster is deze verklaring in tegenspraak met een eerdere brief van de Commissie waarin deze erkent dat de verstrekte inlichtingen volledig waren.

Ter ondersteuning van haar verzoek stelt verzoekster schending van artikel 11, leden 1 en 3, van de EG-concentratieverordening, doordat (i) de in de bestreden beschikking gevraagde inlichtingen niet noodzakelijk waren voor de beoordeling van de concentratie, (ii) de gevraagde informatie eerder al volledig was verstrekt, en (iii) de Commissie in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel niet onverwijld heeft gehandeld.

Verzoekster stelt bovendien dat de Commissie in de bestreden beschikking misbruik heeft gemaakt van de haar bij artikel 11, lid 3, van de EG-concentratieverordening toegekende bevoegdheden, aangezien de Commissie volgens verzoekster met de bestreden beschikking voornamelijk tot doel had, de in de EG-concentratieverordening gestelde termijn te verlengen, veeleer dan nodige inlichtingen op te vragen.

Verzoekster betoogt ten slotte dat zij door de bestreden beschikking wordt beschaamd in haar rechtmatige verwachting dat zij haar verplichting tot het verstrekken van de gevraagde inlichtingen was nagekomen, en dat de termijn voor het geven van de eindbeschikking betreffende de aangemelde concentratie verstreek op 31 maart 2006. Volgens verzoekster is deze verwachting ontstaan uit de vorige brief van de Commissie, waarin deze laatste erkende dat de verstrekte inlichtingen volledig waren, en uit de wijze waarop de Commissie daarop heeft gehandeld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de „EG-concentratieverordening”) (PB L 24, blz. 1).